

Føroya Sosial-Demokrat

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 44

Lýsingarprísir fyri mm: 20 oyru á
1. síðu, 15 oyru á 3. og 4. síðu

Týsdagin 10. juli 1951

Bladið verður bílagt á posthúsinum, og
kostar kr. 3,20 + porto um fjórðingsárið

25. Árg.

HVAR ENDA VIT

Maður mín hevur í langa tíð átt pening til góðar hjá tí reidari, sum hann hevur verið í tænastu hjá. Við tað, at vit hardliga treingja til pening, vendi eg mær til fiskimannafelagið og bað um hjálp til at fáa peningin.

Jú, eg fekk svar, ið segði, at nú kundi eg rokna við at fáa peningin skjótt, tí nú hevði felagið fingið transport uppá pening fyri Grikkalandsfiskin, sum brátt skuldi verða avskipaður. Eg uggaði meg so við hetta svar, inntil nú, ið eg fekk annað skrivið frá fiskimannafelagnum, har formaðurin skrivir soleiðis: »Eg noyðist at siga tygum, at vit beint nú hava fingið skriv frá Føroya Fiskasölu, har teir m. a. siga hesi orð: »Tygum skulu tú ikki rokna við at fáa nakran pening fyri henda transport av Grikkalandsfiskinum, av tí at Føroya Banki hevur handveð í hesum fiski, og harumframt hava vit nakrar transportir«. Felagsins formaður skoytir so hesi orð uppí: Soleiðis er vordíð. Orsøkin til, at eg segði tygum, at tygum nú kundu vænta peningin skjótt, var tann, at vit hava nevnda transport. Men tíverri er tað so, at transportur er ikki peningur. Fyrr sögdu menn: Eitt orð er eitt orð, ein maður er ein maður, men nú er tað soleiðis, at hvørki munnlig ella skrivlig orð eru eitt 2 oyra verd. Já, hendað ikki transportar eru eitt 5 oyra verd — viðhvørt ið hvussu er.

Hvar enda vit? Eg havi biðið okkara sakførara stevna, fáa dóm, gera útlegg, um neyðugt krevja tvangssölu, men alt hetta tekur tíð. Eg veit, at tygum ikki hava ráð at steðga, men meira kann eg tíverri

ikkí siga í dag. Eg veit, at viðtikið varð á Føroya Lögtingi í eitt 1. Føroya Fiskasöla skuldi hava skyldu at eftirhalda somikið av peningi av hvørji sölu, at fiskimenn skulu fáa teirra pening, men eg veit ikki, hvat henda viðtøka er verd. Tað sær út, sum at Føroya Fiskasöla blæsir hesa Lögting viðtøku eitt langt stykki. Eg veit ikki, hvar tað heila endar.»

Ja, hetta er alto tað svar, sum eg havi fingið. Eg royni at lata tað fara fram fyri almennig-

in fyri at spyrja, um tað er eingin møguligleiki fyri, at vit fiskimannakonur og börn kunnu fáa nakað at liva av, tá ið menn okkara og fedrar eiga pening tilgóðar. Vit hava ikki ráð at steðga ár út og ár inn eftir peningum. Vit eiga kans frá hondini í munnin, og dyrt er at liva. Tit, sum ráða í tíðinum biðjast hervið um at royna at fáa eitt annað og betri skil okkara samfelag, um so er, at fólk skulu kunna liva her, tí tað er sum er, kann tað skilið ikki verða longri.

Ein fiskimannakona við 5 smábörnum.

úr Klakksvík

Danskur dampari Phönix lossar salt.

Í Íslandi eru Keldan og Fuglberg við kalvalínu.

Háenni fór av Havnini í gjár, og ætlandi fer Barið eisini til Íslands við kalvalínu.

Sildaveiðuskipið Heana liggur á Klakksvík við maskinskaða.

Poppy tekur ísfisk.

Skorin, fyrr Svínøyar-Bjarni, er umgjörður til sandsúgvara og er nú í ferð við at fylla uppí nýggja kajókið beint niðan fyri sjúkrahúsið.

... TIL TINGAR OG STEVNU

Vágastevnan

Einasta turra Vágastevna, ið verið hevur, síðan byrjað varð við hesari stevnu, sögdu Vágamenn, og setti hetta sín góða dóm.

Leygardagin kl. 3 fóru nógv fólk úr Havn við Vesturleið til Vágar. Áðrenn vit fóru var sagt frá, at grind varð hildin til 4 Miðvági. Grindin var deyð, tá ið vit komu vestur, 75 hvalir komu til skiftis.

Sunnumorgunin komu Sigmundur og Vesturleið úr Havn. Av Sandi komu tveir dekksbátar, Smiril av Tvöroyri, og so ein rúgva av smábátum úr Hesti og vestursíðuni av Streymoynni.

Stevnan byrjaði við kirkjugongd kl. 11, við tað at kirkjan var málað, varð farið í meinigheitshúsið, hvar Viderø prestur prædikaði.

Kappróðurin skuldi vera kl. 11½, men drálað varð til 2½ áðrenn nakar róði.

Av gentunum vann Firvaldur av Tvöroyri.

Av gentubátunum mannaðir við dreingjum vann Sandavágsbáturin. Hesin bátur er nýggjur.

Av dreingjabátunum vann Hildur av Tvöroyri, hann skuldi rógva móti Próstabátinum, hesin kom ikki, róðu tí nakrir Havnardreingir við einum dyrgingarbáti úr Sandavági.

Av áttamannaforum vann Sandavágsbáturin. Av 10 mannaforum vann gamli Havnarbáturin, hann vann sostatt eisini jóansökuróðurin.

Aftan á róðurihildu Chr. Matras professari og Sverri Dahl røður. Áhugaverdar við lit.

Chr. Matras tosaði um týðningarmiklar menn úr Vágum, Svabo, Hammershaimb, Rasmus Rasmussen, Mikkjal á Ryggi og tínað H. A. Djurhuus, ið hevði yrkt so nógv av barnarímum sínum har vesturi.

Sverri Dahl tosaði um útgrevstur av fornminnum. Nógv fólk var á fundinum.

HONDBÓLTUR:

Sandsgentur II — Sandavágs-gentur II (Sandur vann 5—0).

Sandsgentur I — Sandavágs-gentur I (Sandavágur 4—3). Hetta var finala í landskappingini.

Úr Vági kom fólk við Ósa leygarkvöldið.

Fótbóltsleikurin var vánaligur. Sandavágur vann V.B. við 6—0.

FRÆLSUR ÍTRÓTTUR:

Spótkast: Heri Jensen vann við 36.65 m.

Kringlukast: Martin Fredriksen vann við 31.6 m. Tí anverri hava vit ikki fingið hini úrlitini, bátarnir, ið vit skuldu aftur við fóru úr Vágum kl. 22, og var tað við ringum tannabiti, farið varð (helst fyri tey, ið ikki eru trúlovaði).

Varmakeldustevnan

Fyri fyrstu ferð er stevna hildin í Fuglafirði, og varð hon hildin til frama fyri leikvöllin, ið er við at verða liðugur.

Tíanverri var hon um somu tíð sum Vágastevnan, so ikki fór so nógv Havnarfólk og sunnanfólk, ið annars hövdu farið norður.

Leygardagin var kappróður. Av 8 mannaforum vann Vágsbáturin. Nakrir smábátar úr Fuglafirði róðu, og vann Tróndabátur.

Í svimjing var Eyðfinn Mohr bestur.

Til skemtannar sang barnakór- ið, »radioávis« lisin og sjónleikurin »Tvinni pör« spældur.

Í hondbólti fyri menn vunnu Klakksvíkingar Fuglafjörð við 5—0. I. og II. konufólkalið úr somu bygdam spældu hvørt sín dystin, og vann Klakksvíkin í báðum för- um við 2—0.

Bæði í kapprenning- og sykkan vann Trygvi Meinhardsson. (rann 200 m, syklaði 300 m).

Umframt tær fyriskipaðu kappingarnar, var premiúskjóting fyri hvønn sum vildi, og vóru teir nógvir, ið klökkir vóru.

Ein væleydnað stevna.

Er eingin fólka- flokksmaður eftir

Ein er freistaður at seta henda spurning fram, tí tú kemur aldri á tal við mann, ið sigur seg vera fólkaflokksmann. Tosar tú við fyrrverandi fólkaflokksmenn eru flest allir á einum máli um, at tað sitandi landsstýrið er hitt ringasta, ið hehnad kundi landinum, og at fólkaflokkurin dyggiliga hevur svißt öll veljaralyftir.

Óivað finnast nakrir eftir, men av teimum vilja nakrir ikki viðganga stöðu sína, meðan aðrir skammast at siga, at teir eru fólka- flokksmenn.

Eingin ívast í, at falli der stórt.

Listaframsýning á Ólavsvøku

Tey listafólk, sum ætla sær at at tka lut í framsýningini í Havn um Ólavsvøkuna í ár, verða biðin um at senda lutir inn til H. D. Joensen, landslækna, Tórshavn, í seinasta lagi h. 15. juli 1951.

Lutirnir eiga at vera merktir, so tað sæst, hvat teir eita og hvør, ið hevur gjørt teir. Umframt má listi vera við, ið sigur frá, hvat lutirnir kosta ella hvør, ið eigur teir.

Er onkur, sum ikki hevur boðað frá luttøku enn, kann hann kortini koma við, sendir hann lutir inn áðrenn 15. juli.

LITSAFELAG FØROYA